

מערכין לאדם אלא מדעתו.

אמר רבי יהודה: במה דברים אמורים בעירובי תחומין.

אבל בעירובי חצירות, מערבין בין לדעת, בין שלא לדעת. לפי שזכין לאדם שלא בפניו [מדעתו], **ואין חבין שלא בפניו.** ועירובי תחומין פעמים שחוב הוא לו, שהרי מפסיד תחום העיר, לצד שכנגד עירובו.

ואמר עלה רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי יהודה. ולא עוד, אלא, כל מקום שישנה רבי יהודה בעירובין, הלכה כמותו.

ואמר ליה רב חנא בגדתאחא לרב יהודה: האם אמר שמואל — שהלכה כרבי יהודה — אפילו במבוי שניטל קורתו או לחיו שבמשנתנו?

ואמר ליה רב יהודה: בעירובין אמרתי לך משמיה דשמואל שהלכה כרבי יהודה, ולא במחיצות, כי הך דמשנתנו!

הרי בהדיא שלא סבירא ליה לשמואל הלכה כרבי יהודה במשנתנו!?

אמר משני רב ענן: לדידי מיפרשא לי מיניה דשמואל:

כאן, שנפרצה לכרמלית, בהא שרי שמואל, כרבי יהודה.

כאן, שנפרצה לרשות הרבים, בהא לא שרינן אפילו לאותה שבת. (69)

מתניתין:

הבונה עליה על גבי שני בתים הנמצאים משני צידי רשות הרבים, ונמצא שרשות הרבים העוברת מתחת לעליה מקורה בתקרה — אמרינן: פי תקרה יורד וסותם משני הצדדים את הפילוש של השטח שמתחת לתקרה אל רשות הרבים, ונעשה השטח המקורה לרשות היחיד, בהיותו מוקף ארבע מחיצות: שני כתלי הבתים משני הצדדים, ושתי סגירות של פי תקרה יורד וסותם.

וכן שני גשרים המפולשים, שיש תחתם שתי מחיצות, ועליהן נשען הגשר, ורשות הרבים עוברת תחתיו, דרך שני הצדדים המפולשים לרשות הרבים, אמרינן: פי תקרה [קירוי של הגשר מעל רשות הרבים העוברת תחתיו] יורד וסותם, ולכן:

מטלמלים תחתיהן בשבת, דברי רבי יהודה. וחכמים אוסרין, ויתברר להלן אם האיסור הוא מן התורה או מדרבנן.

ועוד אמר רבי יהודה: מערבין עירובי חצירות ושתופי מבואות למבוי המפולש, לרשות הרבים, כאשר יש לו שתי מחיצות מצידו.

לפי שסובר רבי יהודה כי שתי מחיצות עושות את המקום שביניהם לרשות היחיד.

וחכמים אוסרין לערב. לפי שאין המקום נעשה רשות היחיד, עד שיהיה מוקף לפחות שלש מחיצות.

נמי אתי לאפוקי לבר, לאו איסורא דאורייתא

69. וביאר רש"י: להכי מקילינן בכרמלית, דאי